

der fremtidig skal gives Prinsesseudstyr. Jeg kan ikke love noget i saa Henseende; jeg vil forbeholde mig min Stilling dertil. Og jeg kunde tænke mig, at ogsaa Rigsdagen vil forbeholde sig sin Stilling til disse Spørgsmaal og have sin fri Bestemmelsesret i hvert enkelt Tilfælde. Men jeg forstaaer altsaa, at det ærede Medlem og hans Parti ønske dette, og det interesserer mig at høre.

I øvrigt sagde det ærede Medlem, at det var fuldstændigt rigtigt, navnlig for en Opposition, naar den sidder i et Udvalg og forhandler, at den ikke giver sine Meninger ud straks, men forbeholder sig det videre fornødne, til den ser selve Forslaget. Ja, det er ganske ualmindeligt rigtigt. Naar det gælder om at opponere og angribe Regeringen for det paa-gældende Forslag, saa synes jeg, at det er en ualmindeligt dygtig Taktik. Men jeg gik ud fra, at den Sag, vi her forhandle, var en af de Sager, som egentlig ikke egnede sig til en politisk Polemik, men hvor man kunde se bort fra Meningsforskelligheder paa andre Omraader og søge i saa god Forstaaelse som muligt at naa til et Resultat. Det var under denne Forudsætning, jeg kom til Finansudvalget og skitserede min Plan, og jeg havde haabet, at Svaret var blevet givet under samme Forudsætning.

Det ærede Medlem siger dernæst, at det er en ren Misforstaaelse, at denne Sag i Virkeligheden skulde være afgjort. De Folk, siger han, der have faaet Pension efter den midlertidige Lov i et Aar, have haft Ret dertil i dette Aar, men derefter er deres Ret forbi, og de have ikke mere at kræve, og hvis vi nu forlænge den midlertidige Lov et Aar, saa staa vi igen ved næste Finansaars Udløb ganske frit overfor disse Folk. Nej, naar dette Ting staaer overfor Folk, der for det første have tjent deres Tjeneste under den Forudsætning, som ingen har rokket, at de efter Tjenestens Udløb havde Pensionsret, en Forudsætning, som de have bygget ikke alene paa Lov, men paa Rigsdagens urokkelige Praksis — og derefter have set denne Ret anerkendt 2 Gange ved midlertidig Lov for et Aar, og faaet Pensionerne udbetalte, saa kan det ærede Medlem ganske vist sige, at juridisk er Rigsdagen ikke bunden. Nej, juridisk er jo *alt* tilladeligt for den lovgivende Magt; den kan ophæve en given Lov, som sikrer Folk Rettigheder, de i Øjeblikket have, og den kan juridisk skære en hvilken som helst Bevilling tværs- over og skære en hvilken som helst vel-

erhvervet Rettighed tværs over. Juridisk kan den gøre alt. Men jeg gad se den lovgivende Magt, der overfor bestemte Personer, der havde erhvervet denne Ret, vilde sige: Hvis vi ikke kunne blive enige om noget andet her i Rigsdagen, saa skulle I straffes derfor paa jeres Pung, og de Penge, I hidtil have faaet, skulle tages fra jer!

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—5 samt Sagens *Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1021; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2909).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (Jørgen Jensen): De Ændringer, der ere foretagne af Landstinget efter Ministerens Initiativ til det foreliggende Lovforslag, ere dels af redaktionel, dels af reel Natur. De redaktionelle Ændringer angaa Lovforslagets §§ 3—6 og tilsigte yderligere at tydeliggøre disse Bestemmelser for derved at forhindre Misforstaaelse og Omgaaen af Loven. Udvalget har ikke noget imod, at disse Bestemmelser ere førte endnu videre af Landstinget og vil derfor anbefale dem til Vedtagelse.

Det samme gælder Ændringerne til § 22. Udvalget kan saa meget lettere anbefale disse, der have til Hensigt at lempe de Straffebestemmelser, Loven indeholder for mindre Forseelser, som dette Forhold allerede i Udvalget her havde været Genstand for Opmærksomhed, og der derom var vedtaget Ændringer i dette Ting. Naar Landbrugsministeren har ment at kunne gaa lidt videre i den Henseende, end man gik her i Tinget, har Udvalget aldeles intet at indvende derimod, men kan anbefale ogsaa disse Ændringer til Vedtagelse.